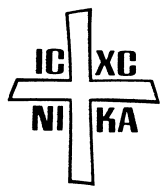

PÅSKDAGEN

DOMINICA RESURRECTIONIS

Predikan av Åke Malander (ELBK)

Skriftläsningar:

Introitus: Psalt 118:15-29, Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas hyddor

GT: Hos 6:1-3, ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp

Ep: 1 Kor 5:7-8, Ty vårt påskalamm Kristus har blivit slaktat

Ev: Mark 16:1-8, Var inte förskräckta! Ni söker Jesus från Nasaret, den korsfäste

Predikotext, 3:e årgången: Matt 28:1-8, Han är inte här. Han har uppstått

Psalmer: 953, 956, 875; 37, 62 & 881.

*Din uppståndelse, Kriste Frälsare, lovsjunger änglarna i himmelen.
Bevärdiga också oss på jorden att med rena hjärtan prisa Dig. Amen.*

Kristus är uppstånden. Ja, han är sannerligen uppstånden. Med de orden hälsade vi varandra i morse och vid gudstjänstens inledning här i kyrkan. Detta är den stora nyheten, det förunderliga, orimliga budskapet, ämnet att stanna inför på Påskdagen.

JESUS KRISTUS HAR STÅTT UPP IFRÅN DE DÖDA

Vad betyder det för de första vittnena, kvinnorna på påskdagsmorgonen? Han är inte här, ty han är uppstånden.

Vad betyder det för apostlarna och för varje lärjunge, för oss, alla dagar? Han är här, ty han är uppstånden.

Och vad är den uppståndne Frälsarens vilja beträffande oss? Där han är, där ska vi vara tillsammans med honom.

ÄNGELN FÖRKUNNAR: HAN ÄR INTE HÄR, BLAND DE DÖDA, TY HAN ÄR UPPSTÅNDEN

De första som kom ut till den tomma graven var några kvinnor som hade följt Mästaren på hans sista vandring upp till Jerusalem. De hade även bevittnat det ohyggliga som skedde med honom på fredagen, ”korsfäst, död och begravnen”. De hade sett var han lades i grav och de ville smörja hans döda kropp i enlighet med judarnas begravningssed. Men så kom sabbaten emellan – de levde ju då ännu under det gamla förbundets stadgar och bud. När sabbaten väl var över blev det snabbt mörka kvällen, så de måste vänta till morgonen. Och när de nu, mycket tidigt på söndagsmorgonen, kommer för att smörja honom, ser de framför sig ett bekymmer: hur ska de få hjälp att vältra bort den stora, tunga stenen från ingången till gravkammaren. Men se, deras bekymmer, liksom även all deras omsorg om smörjelsen, var helt överflödiga. Jesu döda kropp hade redan fått en smörjelse värdig en kungabegravning (det var ju också verkligen en kungabegravning), och stenen, ja den var redan bortvältrad. Något ofattbart, något de inte kunde föreställa sig, hade skett. Inte bara det att stenen var bortvältrad – graven är tom, men linnebindlarna ligger som ett stelnat hölje kvar därinne. Vakterna som varit utposterade för att skydda graven är inte kvar, de har tydligen redan gett sig av för att berätta för överstepräster vad som hänt. En ängel sitter vid graven, och han förkunnar för

kvinnorna: Bli inte rädda! Ni söker Jesus, den korsfäste. Han är inte längre kvar här i graven, han är uppstånden – såsom han har sagt.

Vad skulle kvinnorna tro om detta? Och vad skulle apostlarna tro? Och vi då, vad ska vi tro och tänka om detta? Kan vi verkligen sätta tilltro till evangeliernas berättelser, och är det inte möjligen så att det hela är tänkt att uppfattas symboliskt? Ja, man kan nog få höra utläggare som vill förklara uppståndelsen som att ”Jesus lever i sina lärjungars hjärtan” och liknande, men vem som helst som läser fördomsfritt kan snabbt se att detta inte är NT:s mening. Texten vill uppfattas konkret: Jesu döda kropp smordes, lindades och lades i sin grav på fredagskvällen, och på söndagsmorgonen var han levande igen – samma kropp, men förhärligad och med nya egenskaper; han behöver inte få bort linnebindlarna för att kunna resa sig upp, han behöver inte vältra bort stenen för att kunna gå ut ur graven, han behöver inte öppna dörren för att kunna komma in till sina ängsliga lärjungar. När kvinnorna kommer och berättar om den tomma graven och om ängelns ord vill apostlarna först inte tro det som sägs. Detta är inte underligt, det var ju ett orimligt budskap de fick höra, något de absolut inte hade väntat sig. Tron på Jesu uppståndelse är inte någon produkt av lärjungarnas förväntningar. Det förhåller sig precis tvärtom, de ställer sig avvisande till vad de får höra, men deras tvivel måste snart kapitulera, de får ovedersägliga bevis: Herren är sannerligen uppstånden och lever igen. Deras tro vilar på en solid verklighet. De är dock långt ifrån ensamma om sin första inställning, detta att inte vilja tro. Det har alltid funnits och kommer alltid att finnas människor som inte vill tro att detta har hänt. Ifråga om Jesu tomma grav finns det ifrån första dagen och allt intill den yttersta dagen två väsensskilda förklaringar. Tron säger: han har uppstått och lever igen. Otron säger: detta har aldrig hänt, alltsammans är fantasier och gammal övertro, bluff och bedrägeri.

Jesus var alltså inte där kvinnorna sökte honom, för han hade uppstått. Istället var det nu han som sökte upp dem och kom till dem. Och så är det alltsedan dess, han är inte långt borta, han vill söka upp och komma till var och en av oss.

APOSTLARNAS FÖRKUNNAR: HAN ÄR HÄR, BLAND OSS DÖDLIGA, TY HAN ÄR UPPSTÅNDEN

Nu hade alltså lärjungarna mist sin käre Herre och Mästare. Han var död och nu stod de där ensamma och utlämnade. Men medan de i sin fruktan sitter gömda bakom låsta dörrar, står Han där mitt ibland dem och hälsar dem med Herrens frid. De visste att han var både död och begravnen, men nu är han ju uppstånden och kan vara överallt där han vill vara; inga låsta dörrar stänger honom ute. Detta har i alla tider varit en stor tröst för hans lärjungar, inte minst för kyrkans otaliga martyrer. Även i de allra värsta förhållanden de blev utsatta för, i fängelsehålor, landsförvisade till världens ände, kastade för vilddjuren på arenan, berövade på allt de hade och ägde, så visste de likväl att Herren Jesus, Frälsaren, kunde ingen mänsklig makt stänga ute från dem. Han var alltid hos de sina, ty han är den Uppståndne, som lever och regerar över himmel och jord. Detta förkunnar apostlarna ut över hela världen, för alla människor: Korsfäst, död och begravnen, javisst men på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda.

Detta är en tröst även för oss. Ingen av oss vet ju vilka situationer vi kan komma att hamna i. Här kan dock många bli anfäktad och tänka att det är väl en sak vad vi kan råka ut för och vad vi kan bli utsatta för av andra människor, men hur är det när vi själva, genom egna synder, har orsakat skilsmässan från Jesus? Vad vågar jag då hoppas och tro? Låt oss gå tillbaka till evangelierna, för där har vi några som den situationen detta passar bra in på: lärjungarna i allmänhet, som övergav honom och flydde, och Petrus i synnerhet, som även förnekade sin Frälsare. Vad kunde väl de vänta och hoppas? Till dem kom han och hälsade dem: *Frid vare med*

er. Den hälsningen innebar en personlig avlösning till lärjungarna; syndernas förlåtelse fick de ta emot från Herren själv. Sådan är han än i dag, han bevisar sanningen i sitt ord, att han inte kommit i världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Hans löfte lyder: *Se, jag är med er alla dagar intill tidens ände.* Och så länge det heter ”idag” är han hos oss med sin nådesnärvaro, ty Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. Det han kommer med är frukten av Långfredagen och Påskdagen. I hans dödsstund gick en frikännande dom över världen, och genom hans uppståndelse offentliggjordes domen för all världen. Detta är påskdagsmorgonens glädjebudskap: Kristus är uppstånden, vi är befriade från synd och från dom, rättfärdigförklarade. Halleluja.

Sedan Du i köttet ansomnat såsom en dödlig, o Konung och Herre, uppstod Du på tredje dagen. Du uppreste oss, Adams barn, ur förgängelsen och tillintetgjorde döden. Detta är oförgänglighetens Påsk, världens frälsning.

FRÄLSAREN FÖRKUNNAR SIN VILJA: DÄR HAN ÄR, DÄR SKA VI VARA MED HONOM

Hans vilja att vi ska vara tillsammans med honom är både en förmaning och ett löfte. En förmaning därför att det ställer oss inför frågan: var har du, du kristne, din glädje, din umgängelse och din vederkvickelse och framför allt din tröst? Jesus vill att du ska vara där han är. Det är inte överallt man vill ha Herren Jesus med! Där inte Han är välkommen, där bör nog inte heller hans lärjungar vara. Petrus gick med in på översteprästens gård, och vi vet hur det slutade. Där hade lärjungarna inget att hämta, där fanns inte tron, där samlades Jesu fiender. Tron är ingen självklarhet, den är en gåva av den Helige Ande, en gåva som kan förloras om den inte får rätt näring. Tron behöver näras och upprätthållas av nådemedlen. Låt därför nådemedelsförvaltningen vara ett centrum i din tillvaro: gör flitigt bruk av den, hjälp till att stödja och upprätthålla den. Och se, då ska du även få del av det löfte som ligger däri att Jesus vill att där han är, där ska vi vara tillsammans med honom. Ty han har sagt att han känner alla sina får och kallar dem alla vid namn och att ingen ska rycka dem ur hans hand. Det betyder att du som hans lärjunge och nådemedelsanvändare får vandra genom livet under både medgång och motgång med Jesus vid din sida och under hans beskärm. Han vill ju ha dig hos sig, här på jorden i sin kyrka och församling och sedan där i den eviga saligheten i himmelen. Detta är hela kyrkans och varje enskild kristens slutmål och Långfredagens och Påskdagens ändamål. Genom Jesu död och uppståndelse är hela världens, alla människors, alla synder försonade, och detta vill påskens predikan lyfta fram för att just du som hör eller läser detta ska tro och förtrösta på att därmed även dina synder och överträdelser är förlättna och att du får vara ett saligt Guds barn, för där syndernas förlåtelse är där är liv och salighet. Amen.

Vi avslutar som vi brukar med den gamla påsksekvensen, i lätt modifierad form.
Offra lovens offer åt påskens offerlamm, ni kristna. Lammets återlöste fåren; Kristus den ende oskyldige försonade syndarna med Fadern. Döden och livet utkämpade en förunderlig kamp; Livets Furste, som dog, regerar som den Levande. Säg oss Maria, vad har du sett under din vandring? Graven och Kristus den levande såg jag och den uppståndnes härlighet. Änglarna som vittnade och duken och klädnaden. Uppstått har Kristus, mitt hopp; han går före de sina till Galileen. Vi vet att Kristus i sanning är uppstånden från de döda. Du segrande Konung, förbarma dig över oss.